

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Brylupe aat hu Siri.

(Denne Vise henhører til de saakaldte Stævjeviser, d. e. Viser, digtede af Bønderne selv, som oftest med et Dm: kvæd. — Efterstaaende er skreven i den hardangerste Dialect.)

V box 9: 263

Christiania.

Trykt i det Wulfsbergste Bogtrykkerie af R. Hviid.

[1881]

67/5418g

(504)

Høir du Siri, Dotter mi!
Per i Live te dæg fri'
Uti desse Daga;
Kan di Hoog te haanom staa,
Saa vil æg du han ska saa
Se din Egtemaka.

Skam so gjera, høir mæg no,
Om han va eingaang saa go,
Ja saa go som tie;
Qva sku da fornøia me,
At æg took eit Stykke Tre
Na la ve mi Sie?

Na du stakkars verla Vet!
Na du snakka so eit Gjit;
Snak daa ei saa Veie!
Na du tala so ei Gjeit,
Ly daa den fo bære veit,
Høir qva æg dæg seie!

Han ha baate Huus aa Gar,
Laangt meir helle du sjølv har,
Koppar, Kar aa Gryta;
Han ha baate Saar aa Se,
Han kan væl forsørgia de,
Saa du sleppe syta.

Tæke du no denne Mann,
Han lev' intje længje han,
Sio kan du take
Dæg saa ong aa snild ein Gut,
So du dæg vil vælgja ut
Se din Egtemake.

Detta va da besta Or,
Æg ha hourt utaa mi Mor
Ade mine Daga;
La han komma naur han vil,
Æg ska svara ja dertil,
Mannen vil æg hava.

Mannen kom, aa han fek ja,
Alting vaa baa' væl aa bra,
Brydlup blei telaga;
Bruro va baa' ong aa snild
Bært hu sat saa suur aa ild
Ade Brydlupsdaga.

Brurgommen tala te si Brur:
Kjære mi Brur! du æ saa suur,
Net so du va bedrova;
Detta æ vor Brydlupsdag,
Halt dæg lystæ i vort Lag,
So da kunde høva!

Bruro svara ikkj' eit Or,
Men hu reiste sæg fra Boor,
Sætta sæg hørt aat Skiva,
Der dei onge Guter va,
Totte hu va mykkje bra,
Sio te fordriva.

Daa Brurgomman da forsto,
Blei han intje mykje go,
Men sætt' i aa strika:
Eg so va saa gamal Mand
Skulde ei ha bæ'r Forstand?
Eg sku tæk' mi Lifa.

Bruro svara Brurgommen saa:
Skulde du di Lifa saa,
Kond' du skrepp' taa Lykko;
Derma blei han saa for sindt,
At han vilde flyg' i Flint,
Spendte, sparkte, skraalta.

Brydlupsdaga dei va tre,
Eio saa for qvar te se,
Dvar paa sine Veia;
Nor da sid ma dei gjef,
Da qva Ende da saa sek,
Kan eg intje seia.

